

БАЩА И СИН.

Баща и син подкарали едно магаре на пазаря да го продават. Срещнал ги един пжтник и режл:

— Що ходите пеша, като имате магаре? Нека му се качи някой от вас. Магарето е родено за яздене.

— Този човек право приказва, режл бащата; хайде качи му се, синко!

И момчето се метнало на магарето.

След малко ги срещнал друг пжтник и режл: — Ей момче, не е ли те срам ти да яздиш, а баща ти да ходи пеша? Виждам, че ти си здраво и пжргаво момче; по-добре е ти да ходиш, а баща ти да язди магарето.

Този човек право гоеори, помислил бащата. Момчето слезло, а той вжзседнал магарето.

Повжрвели малко, срещнал ги друг пжтник и казал:

— Не е право ти да яздиш, а момчето да ходи пеша. Ти си як, а то е още малко и не закрепнало добре. Не трябва да се пресилва.

— Това е така, режл бащата. Той отседнал магарето, и се качило момчето.

Срещнал ги друг пжтник и казал — Що ходиш пеша бе, чичо? Магарето е ячко, ухранено, я му се качи и ти. Момчето не е тежко, па и ти не си еджр човек, магарето ще ви носи и двамата.

— Тоя човек ни дава добжр ум, казал бащата и вжзседнал и той магарето. Минало доста време, срещнал и друг пжтник и казал:

— А бе чичо, не ли ви е грех да мжчите животното? Не виждаш ли, колко е изморено. То е дори запрело. Ще падне по пжтя и ще умре. По-